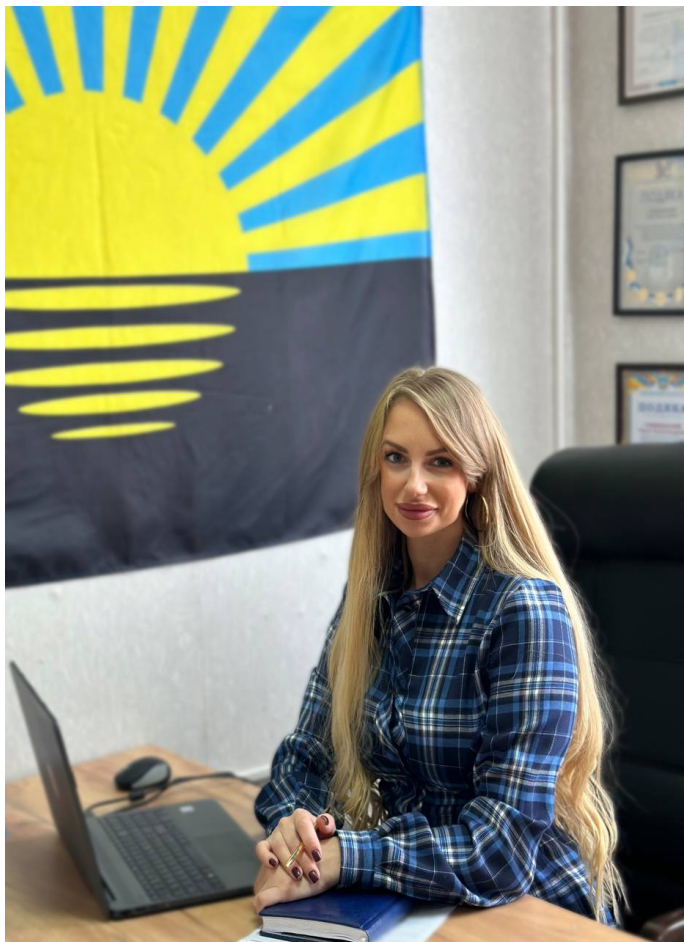

Історія Ольги Гребенькової, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Творчиня змін та можливостей»

Війна увірвалася у життя Ольги Гребенькової, розриваючи звичний порядок речей на дрібні шматочки. Життя було помірним та розпланованим: вона жила з двома дітьми в затишному будинку на околиці міста Покровськ – міста, де пройшло її дитинство, де жили друзі та рідні, де кожен куточок був знайомим та дорогим серцю. Однак в одну мить усе змінилося. Ольга залишилася одна з дітьми, віч-на-віч із реальністю, в якій потрібно було приймати швидкі та відповідальні рішення. Страх за життя рідних – те, що надало їй сил, яких вона раніше в собі не знала.

Ольга швидко зібрала найнеобхідніше, майже не спала кілька ночей, розробляючи план переїзду. Потрібно було вивезти

дітей якомога далі від небезпеки. У день, коли родина залишала рідне місто, сльози душили Ольгу, але вона стримувалася заради дітей. Тоді вона побачила навколо десятки таких самих сімей, які рятувалися від війни. І в кожному погляді читався один і той самий страх. Ольга розуміла, що має бути сильною.

Кропивницький зустрів родину холодно і байдуже. Ольга відчувала, що вона з дітьми тут чужинці, без житла, роботи та друзів, але не можна було дозволити собі впасти у відчай. Ольга була впевнена, що зможе впоратися, як би важко не було. І вона почала діяти.

Ольга зрозуміла, що хоче бути підтримкою для людей, які переживають труднощі, бути поруч та допомагати. Тоді, виїжджаючи з Покровська, вона бачила, що кожна людина по-різному реагує на війну: хтось активується, а інших переживання та страх руйнують. І це розуміння стало її навігатором у новому житті.

Оскільки саме Кіровоградська область першою почала приймати евакуаційні потяги з Донецької області і почалось створення історії гуманітарного ХАБу «Єднання» Покровської МВА, який очолила Ольга, щоб

допомагати внутрішньо переміщеним особам, таким самим, як вона та її родина.

Ольга не з тих людей, які стоять осторонь. Вона постійно долучається до різноманітних благодійних активностей та зборів, допомагає армії, підтримує земляків, адже «хто як не ми?». І з кожним днем Ольга все більше занурювалася у справу допомоги та підтримки іншим. Спочатку вона виконувала прості завдання: сортувала гуманітарні вантажі, допомагала оформляти документи. Поступово Ольга дізналася, як працюють громадські організації, почала вести переговори з благодійними фондами та координувати розподіл допомоги. Її енергія і рішучість надихали людей навколо, які й самі пережили подібні тяготи. Вони також долучалися до благодійництва. Організаторські навички стали незамінними, і незабаром Ольга очолила проєкт з надання допомоги сім'ям переселенців. Вона вчила їх справлятися з труднощами, підтримувала і підказувала як діяти в тих чи інших ситуаціях.

Але не тільки своєю роботою вона надихала інших. Ольга розповідала свою історію жінкам, які приходили по допомогу, ділилася своїм досвідом, давала поради. Вона повторювала, що не варто боятися починати з нуля, навіть якщо здається, що далі нікуди падати. Вона сама пройшла цей шлях і знала, що за низкою випробувань завжди приходить полегшення, якщо не здаєшся. Вона знаходила слова, які допомагали людям вірити в краще, нагадувала, що вони не одні у своїй біді. Її приклад, її доброта, її готовність допомогти без зайвих слів дарували їй оточенню силу і надію.

Так, із простої жінки Ольга перетворилася на лідерку, прикладом для тих, хто зневірився, для тих, хто боявся. Її ім'я стало відомим серед волонтерів і переселенців. Для всіх вона є не просто координатором допомоги, а справжньою опорою, символом сили й сміливості.

За участі Ольги Гребенькової були підписані меморандуми про співпрацю між ХАБом «Єднання» Покровської МВА та ГО ВПО України, СХІД SOS, БФ «Медицина Херсонщини». Також ХАБ заручився підтримкою від Кіровоградської обласної філармонії, яка надає ВПО безплатні квитки на концерти та розважальні програми.

Ольга Гребенькова має подяки та відзнаки за роботу керівницею хабу:

1) подяка від Покровської міської військової адміністрації за самовіддану працю, проявлений професіоналізм при виконанні службових обов'язків, за вагомий внесок у налагодженні життя вимушених переселенців, сприяння її інтеграцій у нові громади, творче ставлення до роботи, активну громадську позицію, особистий внесок;

2) подяка Київського міського голови В.Кличка;

3) грамота очільника Кіровоградської обласної військової адміністрації А.Райковича;

4) почесна грамота громадської організації «ВПО України» М.Ткаченка;

5) диплом обласного конкурсу «Молода людина року»2024 в номінації «Серце віддане Донеччині».

Сьогодні Ольга живе у прекрасному українському місті Кропивницький, де має нових друзів та нові знайомства. Вона щаслива тим, що допомагає та підтримує тих, хто цього потребує, змінює життя людей і робить цей світ кращим, але душею і серцем назавжди з рідною Донеччиною. Ольга працює задля перемоги України та найскорішого повернення додому.